

se, og på det grundlag vil vi afvise beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det gælder om at holde tungen lige i munden, når man diskuterer arbejdsmarkedspolitik.

Under det ene punkt er det i orden at gribe ind i overenskomsterne, men under det andet punkt er det en katastrofe at gøre det. Altså hvad mener Det Konservative Folkeparti? Er det i orden, at man griber ind i en overenskomst, eller er det ikke i orden? Man kan jo ikke have sådan en selektiv holdning og sige, at hvis det er til ugunst for arbejdsgiverne, må man ikke gribe ind, men er det til ugunst for lønmodtagerne, må man godt. Man må have en konsekvent holdning til indgreb i overenskomsterne. Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Finder hr. Lars Barfoed det ikke rimeligt, at arbejdsgivere stilles ens? Altså hvis én type arbejdsgivere skal udbetale feriepenge og dermed også de renter, der kan tilskrives lønmodtagerne, skal den anden arbejdsgiver også gøre det. Eller er det fair set med Det Konservative Folkepartis øjne, at man har forskellige ordninger for arbejdsgiverne, altså at nogle bliver bedre stillet end andre?

Kl. 12.40

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil blot nøjes med at fokusere bare på det ene felt.

Jeg respekterer fuldt ud, at man kan have den principielle holdning, at man ikke må gøre sådan noget her, fordi der er nogle parter, og man ikke vil blande sig i, hvad de laver. Det er jo et synspunkt. Det er et synspunkt, som også Socialdemokratiet havde. Det er så det, og det følger man så, men så må der altså også være konsistens i det. Det kan ikke være rigtigt, at man den ene dag stemmer et lovforslag igennem i Folketinget, hvor man griber ind med hensyn til deltid. Det må man gerne gøre. Kunne man ikke forestille sig, at der også var indgået en deal der: Noget for noget, og vi laver en ordning her, som gør, at I så får det her, og til gengæld får vi de her regler for deltid?

Her kommer så Det Konservative Folkeparti og resten af regeringen og vil i hvert tilfælde meget gerne gribe ind, hvis de kan få lov til det af Dansk Folkeparti.

Kan ordføreren selv se en sammenhæng? Kan ordføreren overhovedet se en sammenhæng i sin egen argumentation?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Under det sidste punkt havde hr. Lars Barfoed utrolig svært ved at forstå, hvorfor jeg kaldte Det Konservative Folkeparti og den nuværende regering for arbejdsgivernes regering. Jeg vil bare høre hr. Lars Barfoed, om han efter sit eget indlæg her bedre forstår det nu.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Til hr. Søren Søndergaards friske spørgsmål vil jeg sige, at jeg sådan set synes, det er fair nok, at politikere både forstår at se på den ene og den anden parts interesser i en sag. Problemet med hr. Søren Søndergaards interessevaretagelse er, at den aldrig nogen sinde tager hensyn til arbejdsgiversiden. Vi prøver at anlægge et mere nuanceret syn på tingene, hvor vi tilgodeser begge parter.

Så er der det andet spørgsmål: Jeg mindes, at vi har diskuteret før, hvor konsistent man skal være, når det gælder et spørgsmål om indgreb i overenskomster.

Jeg forstår, at hr. Anders Samuelsen har den holdning, at man altid skal være meget konsekvent, og hvis man siger, at man ikke kan gribe ind i overenskomster, så kan man aldrig gøre det. Omvendt ved jeg ikke, om det er sådan, at hvis man griber ind i overenskomster ét sted, så kan man sådan set gribe ind hvor som helst i overenskomsterne. Det ville så være det modsatte synspunkt.

Jeg mener godt, at man kan anlægge det synspunkt, at der er situationer, hvor det er rimeligt, og situationer, hvor det ikke er rimeligt. Udgangspunktet for Det Konservative Folkeparti er, at det skal man være meget varsom med at gøre, og det skal man kun gøre i særlige tilfælde.

Deltidssagen, som vel egentlig ikke er på dagsordenen i dag til diskussion, har jo at gøre med, at der er en minoritet, som måske gerne ville gå på deltid, og hvis de kan blive enige med deres arbejdsgivere om det, hvorfor skulle man så ikke lade dem gøre det? Det vælter ikke noget i balancen i de pågældende overenskomster.

Her er der jo tale om, at man helt klart i det økonomiske opgør i nogle overenskomstforhandlinger har sagt til arbejdsgiverne: I kan